

Sygn. akt I C 501/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy, I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia SR Agnieszka Leszczyńska

Protokolant Katarzyna Retkowska

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2016 roku w Łęczycy na rozprawie sprawy

z powództwa **I. K. (1)**

przeciwko (...) **Bank SA w W.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. Oddała powództwo w całości,
2. Zasądza od powódki I. K. (1) na rzecz pozwanego (...) Banku SA w W. kwotę 12,30 (dwanaście złotych trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu
3. nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych.

Sygn. akt IC 501/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 października 2016 roku powódka I. K. (1) wniesionym przeciwko (...) Bankowi SA w W. wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 6 września 2007 roku wystawionego przez (...) Bank SA w W. przeciwko I. K. (1) (wówczas noszącej nazwisko K.), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 4 października 2007 roku. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła zarzut przedawnienia roszczeń.

(pozew wraz z załącznikami k. 2 – 11)

W odpowiedzi na pozew (...) Bank SA w W. wniósł o oddalenie powództwa, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu oraz przeprowadzenie rozprawy pod nieobecność stron.

(odpowiedź na pozew wraz z załącznikami k. 39 – 58)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 stycznia 2005 roku I. K. (2) (nosząca aktualnie nazwisko K.) zawarła umowę kredytu gotówkowego nr (...) z (...)BANKIEM SA z siedzibą w W. (aktualnie (...) Bankiem SA). Na mocy tej umowy bank udzielił powódce kredyt gotówkowy w wysokości 15.000 złotych, kredytobiorczyni zobowiązała się do spłaty zadłużenia w 48 ratach po 489,23 złotych. Zabezpieczenie spłaty kredytu stanowił weksel in blanco podpisany przez poręczyciela W. J..

(umowa kredytu k. 41 – 42)

Wobec niewywiązywania się z obowiązku płatności rat kredytu bank wypowiedział umowę kredytu nr (...) ze skutkiem na dzień 30 sierpnia 2005 roku. K. K. (3) (obecnie K.) wypowiedzenie umowy otrzymała w dniu 25 lipca 2005 roku.

(wypowiedzenie umowy k. 43, potwierdzenie odbioru k. 44)

W dniu 1 lutego 2006 roku doszło do zawarcia ugody pomiędzy dłużniczką K. K. (3) (obecnie K.), a działającą w imieniu (...) Banku (...). Zgodnie z tą ugodą dłużniczka zobowiązała się do spłacenia zadłużenia na wskazanych warunkach.

(ugoda k. 45)

W dniu 6 września 2007 roku wierzyciel wystawił przeciwko I. K. (2) (obecnie K.) i W. J. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...). Postanowieniem z dnia 4 października 2007 roku wydanym w sprawie sygn. akt II Co 2420/07 Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi nadal na rzecz (...) Banku SA klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

(bankowy tytuł egzekucyjny k. 49, 6; postanowienie k. 7, 47 – 48)

W dniu 19 listopada 2007 roku wierzyciel wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łęczycy o wszczęcie egzekucji wobec dłużników. Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2008 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łęczycy prowadzący postępowanie egzekucyjne wobec I. K. (2) (obecnie K.) i W. J. umorzył postępowanie wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

(postanowienie k. 9, 51; wniosek k. 8, 57)

W dniu 15 marca 2011 roku pomiędzy (...) Bankiem SA a I. K. (3) (wcześniej K., obecnie K.) i W. J. doszło do zawarcia kolejnej ugody zgodnie z którą dłużnicy zobowiązali się do spłacania zadłużenia w ratach po 670 złotych. W ugodzie zostały zawarte warunki umorzenia odsetek przez bank a także terminy płatności rat.

(ugoda k. 52)

Mimo niewywiązywania się z postanowień ugody z 15 marca 2011 roku, w dniu 29 listopada 2011 roku doszło do zawarcia kolejnej ugody pomiędzy dłużnikami i bankiem (...) SA, w której określone zostały warunki spłaty zadłużenia oraz zobowiązanie banku do umorzenia części naliczonych odsetek.

(ugoda k. 56)

W dniu 16 grudnia 2013 roku (...) Bank SA działający poprzednio pod nazwą (...) Bank SA wystąpił do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łęczycy o wszczęcie egzekucji. Postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte, o czym dłużnicy zostali zawiadomieni pismami z dnia 9 maja 2014 roku

(pismo k.10, 50, z akt komorniczych Km 2192/13 k. 55, 56)

Pismem z dnia 14 października 2014 roku powódka (dłużniczka) została zawiadomiona przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kutnie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości.

(zawiadomienie k. 11)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, przedstawionych zarówno przez stronę powodową jak i pozwaną, a także zgromadzonym w aktach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego pod nr KM 2192/13. Wskazać w tym miejscu należy, iż część dokumentów była przez strony powielona, a więc przez żadną z nich niekwestionowana. Dokumentom załączonym do akt Sąd dał wiarę, zostały one sporządzone przez profesjonalne podmioty. W sprawie nie zostały przedstawione żadne dowody

obalające czy też w jakikolwiek sposób podważające wiarygodność dokumentów na podstawie, których Sąd oparł ustalenia stanu faktycznego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie z przyczyn wskazanych poniżej.

Jak wynika z treści pozwu powódka wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 6 września 2007 roku podnosząc zarzut przedawnienia roszczeń stwierdzonych tytułem wykonawczym. Powódka wskazała między innymi, iż po umorzeniu postępowania egzekucyjnego postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2008 roku, kolejny wniosek o wszczęcie egzekucji wpłynął do komornika dopiero 23 grudnia 2013 roku, a więc po upływie ponad 5 lat.

Jednakże argumentacja przedstawiona przez powódkę jedynie częściowo znajduje uzasadnienie. W sprawie, wbrew stanowisku prezentowanemu przez I. K. (1), nie doszło do przedawnienia roszczenia. Rację ma powódka, że roszczenia z tytułu umowy o kredyt bankowy przedawniają się z upływem lat trzech i w tym zakresie należy stosować regulację zawartą w art. 118 kc. Bez wątplenia, zgodnie z treścią art. 120 § 1 kc, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, którym roszczenie stało się wymagalne. Natomiast bieg przedawnienia, w odniesieniu do niniejszej sprawy 3 – letni, przerywa każda czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń albo przed sądem polubownym, przedsięwzięta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, przez uznanie roszczenia bądź przez wszczęcie mediacji (art. 123 § 1 kc). Gdyby za podstawę ustaleń faktycznych przyjąć jedynie dokumenty złożone przez powódkę to faktycznie roszczenie, które stanowiło podstawę tytułu wykonawczego uległo przedawnieniu. Jednakże w niniejszej sprawie aż trzykrotnie doszło do zawarcia ugody tj. w dniach 1 lutego 2006 roku, 15 marca 2011 roku i 29 listopada 2011 roku. Ugoda jest uznaniem roszczenia przez osobę przeciwko, której roszczenie przysługuje, co zgodnie z treścią art. 123 § 1 pkt 2 kc przerywa bieg przedawnienia. Umowa kredytu została rozwiązana w dniu 30 sierpnia 2005 roku, niespełna rok później tj. 1 lutego 2006 roku strony zawarły ugody. W dniu 4 października 2007 roku nadano bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łęczycy prowadził na podstawie tego tytułu wykonawczego postępowanie egzekucyjne, które zostało postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2008 roku umorzone. Z całą pewnością złożenie wniosku do komornika o wszczęcie egzekucji przerywa bieg przedawnienia albowiem czynność ta jest przedsięwzięta przed organem powołanym do egzekwowania roszczeń, która zmierza bezpośrednio do dochodzenia roszczenia, więc jest to czynność spełniająca przesłanki z art. 123 § 1 pkt 1 kc (vide wyrok SN z dnia 30 lipca 2003 roku, II CKN 363/01, publ. lex). Bieg przedawnienia zatem należy liczyć od nowa od dnia wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, tj. od dnia 8 sierpnia 2008 roku. Kolejna ugoda została zawarta pomiędzy stronami w dniu 15 marca 2011 roku, a więc niespełna po trzech latach od umorzenia postępowania egzekucyjnego. Ostatnia czynność jaką pozwany podjął w celu wyegzekwowania roszczenia to złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji w dniu 16 grudnia 2013 roku. Gdyby pod uwagę wziąć jedynie czynności związane z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego tj. złożeniem wniosków o wszczęcie egzekucji, rację należałoby przyznać powódce. Należy jednak odnieść się do wszystkich czynności przedsięwziętych w celu uzyskania roszczenia, w tym zawartych ugód. Uznanie roszczenia w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 2 kc występuje w wypadku wyraźnego oświadczenia woli lub innego jednoznacznego zachowania się dłużnika wobec wierzyciela, z którego wynika, że dłużnik uważa roszczenie za istniejące (wyrok SN z dnia 7 marca 2003 roku, I CKN 11/2001, publ. lex), a za takie zachowanie należy uznać zawarcie ugody.

Jak wynika z powyższego zestawienia czynności podejmowane przez pozwanego w celu wyegzekwowania roszczenia stanowiącego podstawę wydania bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonemu w klauzulę wykonalności nr (...) z dnia 6 września 2007 roku były podejmowane w okresach krótszych niż trzyletnie, a więc przed upływem okresu przedawnienia roszczenia. A zatem pozew o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności nie znajduje uzasadnienia.

Powódka przegrała proces, jednocześnie postanowieniem z dnia 6 listopada 2015 roku była zwolniona od kosztów sądowych w niniejszej sprawie w całości. Kierując się treścią art. 102 kpc Sąd nie obciążył powódki kosztami sądowymi. Jednocześnie Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 12,30 złotych, którą pozwany poniósł (k. 59). Pozwanego nie reprezentował w niniejszej sprawie zawodowy pełnomocnik, a więc niezasadnym było zasądzenie wynagrodzenia takiego pełnomocnika.